

Bas Belleman

Gedicht

[Zonder titel]

De Academische Boekengids 55, maart 2006, pp. 17.

ondertussen bij de reparateur.

zijn uniform eerst dichtgeschroeid dan wegbezuinigd.
toch blijft hij 's nachts met een mes in de groeven van de tramrails krabben
en collecteren voor kinderen met polio.

- als ik iets kon verkopen zou ik het doen.
maar ze willen niets hebben, zelfs mijn mes niet, zelfs jij niet.
mijn vrouw dijt uit en wil met me op dansles.
eet dan wat minder, zeg ik.
krab dan wat minder, zegt ze.

de tram kwam vlekkeloos als een simulatie aanglijden
en de reparateur stak trots zijn collectebus naar je uit
toen je uitstapte. je liep dwars door hem heen
alsof hij de eerste de beste orgelman was.

Bas Belleman debuteerde met de dichtbundel *Nu nog volop ventilatoren*. (2003, Uitgeverij 521) in de Sandwich-reeks van Gerrit Komrij. De bundel werd genomineerd voor de C. Buddingh'-prijs voor het beste poëziedebuut van dat jaar. In het tijdschrift *Passionate* publiceerde hij het veelbesproken essay 'Doet poëzie er nu eindelijk toe?' (2005). In het voorjaar van 2006 verschijnt zijn tweede bundel.